

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. Eleemosynæ varia motiva. Memoria mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

ceci illud eum illuminaret: ac tandem imperium ei promisit. Baronius A. C. 457.

In Cœnobio quodam prisca consuetudo est, in triduo diebus triginta continuis vacuum defuncti locum eatenus honorare; ut quidquid cibi, potusque, appositum fuisset vivo, id omne apponatur mortuo; eaque omnia mensa illata in pauperum casas abeunt. Drexelius de eleemos. p. 2 §. 3.

A. C. 1585. Uxorem domum ducturus civis Brunensis, vir dives, & eruditus, nuptias feliciter auspiciatus est. Nam, cum pro more sacris epulis prius accubisset, triduo post trecentos pauperes benigne admodum mensam excepit, quibus ipse, & sponsa, infervierunt. Sodalis Parthenius l. 2. c. 12.

Ex urbe una Cambaja quinquaginta millia hominum abierunt ad fluvium Gangem; locumque se putat, qui in hoc flumine se laverit, Securus de salute se existimant, si impendente morte pauxillum huius aquae biberint. Vir primarius, qui peregrinationem hanc obierat, ter in hoc flumine ponderavit matrem: semel argentò, secundo margaritis, tertio auro; & hoc omne in pauperes erogavit. Ex historia relat. de regno Mogor.

§. X.

Eleemosyna varia motiva.

Memoria mortis.

Quomodo Joseph allicitur portionem cum inope dividere? Gen. 42. 13. *Alius non est super. Mox iussit ministris, ut impleverint eorum saccos triticò. v. 25. Escobar t. 3. Colloq. Chr. f. 2. Obs. 1.*

Colligat unusquisque, &c. Ex. 16. 16. 19. Cur prohibet lex cibum in crastinum servari? ut sibi persuadeant, alterum eis non suppetere diem: unde non reservent, quod non ederint, sed pauperi succurrant. S. Paschasius lib. 4. in Matth. gradienti per desertum populo precipitur, ut singuli non amplius ad victum quotidianum, quam gomor unum colligerent; sic vivant quotidie, quasi morituri. Id. ibid.

Petit Elias famens à vidua panem; at illa: *Vivit Dominus &c. ut comedamus, & moriamur. 3. Reg. 17. 12.* Audiens Elias feminam mortis memorem, opportunè sibi succurri petit: *Noli timere; sed vade, & fac &c. v. 13.*

Est, qui locupletatur parca agendo; & hæc est pars mercedis illius, in eo, quod dicit: inveni requiem mihi; & nunc manducabo de bonis meis solus: & nescit, quòd tempus præterierit, & mors appropinquet &c. Eccli 11. 18. 19. 20. Dupliciter hic dives errat: tum quia temporis brevitate, & propinquam vitæ finem, non attendit; tum quia dicit: *manducabo de bonis meis solus.* At dives, qui finem perpendit, non manducat solus, sed cum pauperibus. Job. 31. 17. *Si comedi buccellam meam solus.* Barradius t. 3. l. 4. c. 2. D. 8. Pent.

Fili, si habes, benefac tecum Eccli. 14. 11. memor esto, quoniam mors non tardat, v. 12. Optimum remedium, quod in

avaris notavit; optimum ad exequendum, quod præcipit de eleemosyna, mortis meditatio. Octavianus hic.

Cum defeceritis. Luc. 16. 9. Sicut ex puppi, id est, sine navis, navis ipsa bene gubernatur; sic ex puppi, id est, sine villicationis consideratione, recte opes administrantur. V. Beda hic: qui sedulo finiendæ villicationis, ac rationis reddendæ, tempus præviderint, facile terrenorum omnium delectationes, & dilectione, nudati; plus sibi de amicis conquirendis in futuro, quam divitiis in præsentem colligendis, prospicere incumbunt. Barradius D. 8. Pent.

§. XI.

Varia præmia eleemosynæ, & alia motiva.

Ex Veteri.

Num verè paritura sum anus? Gen. 18. 10. *Et ecce eris tacens.* Luc. 1. 20. Cur Zacharias, & non Sara, ob petum signum, punitur? promittitur filius Zachariæ, & Saræ; & tamen, dum Zacharias de se dicit, quòd sit fenex, castigatur, non itè Sara, dum ait: *num verè paritura sum anus?* Hæc antè occupata fuerat in peregrinis recipiendis, ac eorum cibis parandis. Et quæ in misericordiæ operibus fuerat occupata, nihil mali poterat experiri: nam sicut aqua extinguit ignem, ita eleemosyna extinguit peccatum. Eccli 3. 33. Sylveira in Luc. 1. q. 27.

Voluit DEUS Levit. 1. 5. 6. ut animal sibi offerendum non esset integrum, sed in frustra scissum. In quo significavit: se nolle homines in suis voluntatibus integros; nec eos, qui intactas omnes suas divitias habere volunt, absque omni earum cum pauperibus divisione: sed pios, & contritos, qui in multas dividuntur partes, in hospitalia, carceres, & alia pietatis opera. Diez Conc. 2. D. 21. Pent.

Mittant sibi mutuo partes epularum, & ciborum. Eth. 9. 19. Quod fit, quando subvenitur pauperibus per eleemosynas. Hugo Card. in Joan. 12.

Qui dat jumentis escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus eum. Pl. 146. 9. Singulariter pullis corvorum DEUS escam ministrat. Drogo Ost. de Sacr. Pass. putat DEUM solvere corvorum filii, quod Eliæ aliquando patres præstiterant. Apud Naxeram in Jol. 13. §. 39.

Cognovi, quòd non essent melius, nisi latari, & facere bene in vita sua. Eccl. 3. 12. Vatablus: cognovi, quòd nulla sit hominibus felicitas in eis; nisi ut gaudeant, & beneficiis afficiant proximos. Aptè necit hæc duo, scilicet latari, & benefacere: ut indicet, non esse veram lætitiã, nisi in benefaciendo; adeoque causam veræ lætitiæ esse, bene semper agere. Cornelius hic.

In risum (ita legendum cum Hebr. & Roman. non in risu, ut alii legunt) *factum panem, & virum.* Eccl. 10. 19. Chaldaeus vertit: *Hilares panem faciunt iusti, ad educandos pauperes, & fame confectos; vinum quoque*